

בג"ץ 5537 - פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול

בג"ץ 5537 - פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול ואח'עלין

בג"ץ 5537/16

פלוני

נ ג ד

1. בית הדין הרבני הגדול

2. פלונית

בבית המשפט העליון שבתו כבית משפט גבוה לצדק [18.07.2016]

כבוד השופט י' עמידת

כבוד השופט צ' זילברטל

כבוד השופט א' שם

עטירה למתן צו על תנאי

בשם העותר:

עו"ד עמרי דדר

בשם המשיב 1:

עו"ד יצחק שמאלי רוזנטן

בשם המשיב 2:

עו"ד פין מיכל

פסק דין

1. לפניהו עטירה למתן צו על תנאי במסגרת התקשרותו להורות על ביטול פסק דין של בית הדין הרבני הגדול (להלן: המשיב 1), מיום 28.6.2016, אשר קיבל את ערעורה של המשיב 2 על החלטת בית הדין הירושאי (להלן: בית הדין האזראי או בית הדין), מיום 17.2.2016, בדבר שינוי מקום מגורים של ילדי העוטר והמשיב 2. לעטירה נלוותה בקשה למתן צו בגיןם, שמרתו לאסור על המשיב 2 להעתיק את מקום מגורי הילדיים לאזור הקריות, ולמנוע, בשלב זה, עריכת חווות דעת נוספת מטעם רשויות הרווחה בסוגיות מקום המגורים, כפי שהורה המשיב 1.

הרקע להגשת העטירה

2. העוטר והמשיבה 2 התגשו בחודש מרצ' 2016, ולחם שני ילדים קטנים, ילדי שנות 2010 ו-2012. הילדים נולדו והתהנכו בעיר גבעתיים ורשו ממוסדות החינוך בעיר זו לשנת הלימודים הבא. כפי שעולה מפי עונין הצדדים, העוטר הגיע לתביעה גירושין בבית הדין האזרחי בשנת 2015, ובها כרך את סוגיות שמורת הילדים. בהמשך, פנה העוטר בבקשתו לממן צו מנעה האסור על המשיבה 2 להעתיק את מקום מגורי הילדים לאחור הקရויות, ובית הדין נענה בבקשתו. בחודש מאי 2015, פנחה המשיבה 2 לבית הדין בבקשתה להטייר את העתקת מקום מגורי הילדים לאחור הקရויות, ובית הדין הורה לשירותי הרווחה בעיר גבעתיים להכין תסkish לערני טובותם של הילדים. ועדת התסקירים מטעם שירותי הרווחה בגבעתיים (להלן: ועדת התסקירים) הৎכנסה פעמיים, ביום 16.12.2015 וביום 18.01.2016, והמליצה שלא להעתיק את מגורי הילדים הקטנים לקရויות, שם מתגוררת משפחתה של המשיבה 2. יחד עם זאת, הוועדה הכרה באפשרות שהמשיבה 2 תעבור להתגורר ביישוב אחר במרכז הארץ, בתחום שבין גבעתיים לראש העין, שם מצוי מקום עבודה.

3. ביום 17.2.2016, אימץ בית הדין האזרחי את המלצות ועדת התסקירים. בהחלטתו נאמר, כי "נקבע שתובת הילדים להשאר במקום מגורייהם [...]. הציג הסכם חלוקת זמני שהייה של הילדים עם כל אחד מההורם [...]. הרשותות מנעו מהכריע בשאלת המשמרות [...]. CIDOU, כל נושא הילדים נשקלים על פי העקרון המנחה של טובת הילדים ולכן ניתן לבחון אותם שוב אם יש התפתחויות ושינויים וזאת על פי בקשה מי מההורם. בית הדין פונה לשני ההורים לכבד את מה שנקבע, ולפעול בהתאם".

4. המשיבה 2 ערערה על ההחלטה של המשיב 1. המשיב 1 נדרש למסביר לערורה שירותי הרווחה ולטענות הצדדים בנושא והחליט, ביום 28.6.2016, לקבל את ערורה של המשיבה 2. המשיב 1 ציין בהחלטתו, כי הוא מודיע לעמדת ועדת התסקירים, לפיה טובת הילדים היא להתגורר בקרבת שני ההורים, אך מאחר של דברי האם מרגישה בדידות במקום מגורייה, רוחקה מהורה, ואין לה תמייקה משפחתיות שהיא כל כך זקופה לה, וממקום המגורים הוא רוחק ממוקם עבودתה, לא ניתן לאסור על המשיבה 2 להעתיק את מקום מגורייה. זאת, כאשר "טובת הילדים אינה יכולה למנוע ממנה לעבור דירה, מה עוד שבסופו של דבר אם האם צער יהיה לך השלכות לא טובות על הילדים". אף שהמשיב 1 הביע את דעתו, כי יש להעניק את המשמרות על הילדים למשיבה 2, הוא פסק כי ההכרעה הסופית בשאלת זו, כמו גם בקביעת הסדרי הראייה עם העוטר, תינתן על ידי בית הדין האזרחי.

לאור האמור, קבע המשיב 1, כי המשיבה 2 רשאית להעתיק את מקום מגורייה לאחור הקရויות, וזאת רק לאחר שבית הדין האזרחי יחליט בדבר המשמרות והסדרי הראייה עם הילדים; כי בית הדין האזרחי יקבע דין דחוף בסוגיה, נוכח סיום הקרב של שנת הלימודים הנוכחיות; וכי שירותי הרווחה בגבעתיים יגישו תסkish דחוף לבית הדין האזרחי, עד ליום 20.7.2016, הכול המלצות בסוגיות שמורת הילדים והסדרי הראייה עימם.

תמצית העתירה ותגובהות המשיבים

5. במסגרת העתירה טען העותר, כי החלטת המשיב 1 פוגעת קשות בטובתם של הילדים, עליה עמדו רשיויות הרווחה, לאחר שערכו בירור מكيف ומקצוע עם מרבית הגורמים המעורבים בח"י הילדים. ההחלטה חריגה זו, כר' נטען, ניתנה מבלי שהובאה בפני המשיב 1 חוות דעת מקצועית סותרת, ולא כל נימוק ממשי, באופן הפוגע בכללי הצדק הטבעי. העותר הוסיף וטען, כי ביסוד בקשתה של המשיבה 2 לעקו לאזרו הקriotות עומדת רצונה לנתק את קשריו של העותר עם ילדיו, וברහינתם העובדה שאין ביכולתו לשנות את מקום מגוריו, יתכן שקר יהיה.

המשיבים טענו בתגובהיהם כי יש לדחות את העתירה על הסף. לטענתם, ההחלטה המשיב 1 לסתות מהמלצות גורמי הרווחה המקצועיים, לאחר שנדרש לטענות הצדדים, אינה מהוות עילה לקבלת העתירה; הטבת מצבה הרגשי והאישי של המשיבה 2, אשר נסקלה בההחלטה המשיב 1, היא בגדר שיקול ענייני המשילע על טובתם ורווחתם של ילדים; טענתה העותר, לפיה ההחלטה המשיבה 2 לשנות את מקום המגורים מונעת משיקולים פסולים הינה משוללת יסוד; ולמעשה, העתירה שלפנינו הינה מוקדמת, שכן המשיב 1 קבוע כי המשיבה 2 תוכל להעתיק את מקום מגורי, רק לאחר שבית הדין האזרוי יכריע בשאלת המשמרות והסדרי הראייה.

6. הלכת מושרשת היא כי בית משפט זה אינו משמש כערכת ערעור על החלטות בתי הדין הדתיים. התערבות בהחלטות בתי דין אלה תעשה רק במקרים חריגות, וזאת כאשר בית הדין חרג מסמכותו; סטה מהוראות הדין החל עליון; כאשר החלטתו ניתנה תוך פגעה בעקרונות הצדקה הטבעי; או כאשר בית משפט זה מגע ליידי מסקנה, כי יש להוציאו לעוטר סעיף מן הצדקה, מקום שהענין אינם בסמכותו של בית משפט או בית דין אחר (סעיפים 15(ג) ו-15(ד) **לחוק יסוד: השפיטה**; בג"ץ 1996 פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול (21.6.2016); בג"ץ 8448/14 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול ירושלים (13.1.2015); בג"ץ 4551/14 פלוני נ' בית הדין הרבני האזרויפתח תקווה (13.8.2014)).

במקרה המונח לפנינו, אין צורך להדרש לתוכן החלטתו של המשיב 1, משומש שהעותר הקדים ופנה לבית המשפט, טרם שהוא מצהה את ההליכים בבית הדין הרבני. כיצד, בית משפט זה שבתו כבית משפט גבוה לצדק לא ידרש, כלל, לעתירה, שעה שעומד בפני העותר סעיף חלופי ראוי (בג"ץ 5960/15 פלוני נ' בית הדין הרבני האזרוייפה (9.9.2015); בג"ץ 3335/15 פלוני נ' פלונית (14.5.2015); בג"ץ 4394/13 פלונית נ' פלוני (29.7.2013)).自然, המשיב 1 קבוע כי בית הדין האזרוי ידון בסוגיות מסוימות הילדיים והסדרי הראייה עימם, על יסוד תסקירות נספף, ורק לאחר זאת תהא המשיבה 2 רשאית להעתיק את מקום מגורייה. במקרה אלו, אינם מוצאים מקום להדרש להחלטתו של המשיב 1, לגופו של עניין.

7. נציין, כי מתוגבתה של המשיבה 2 עולה, כי בית הדין האזרוי קבוע דין דחויף בעניינים של הילדים, טרם תחילת שנת הלימודים הבאה, היינו ביום 11.8.2016. טוב' יעשה בית הדין האזרוי אם יקדים את מועד הדין האמור, או למצער ימסור את החלטתו בהקדם האפשרי, על מנת שהיא סיפק בידי הילדים להתקонן כראוי לשנת הלימודים הקרובה, בהתאם להחלטה שתתקבל בסוגיות שמורותת.

8. סוף דבר, העתירה נדחתת, ומScar מתיירתת הבקשה למתן צו בינויים, שנלווהה לעתירה.
בנסיבות העניין, לא יהיה צו להוציאות.
ניתן היום, י"ב בתמוז התשע"ו (18.7.2016).